

Objawy

Wiek przedszkolny (3 - 5 lat): objawy „ryzyka dysleksji” – opóźniony rozwój ruchowy, trudności z utrzymaniem równowagi, słaba koordynacja ruchów, niechęć do zabaw ruchowych – mała sprawność ruchowa podczas czynności samoobsługowych, rysowania, opóźniony rozwój mowy, trudności z wypowiedzeniem złożonych słów, zapamiętywaniem nazw lub szeregu nazw np. pór roku, posiłków.

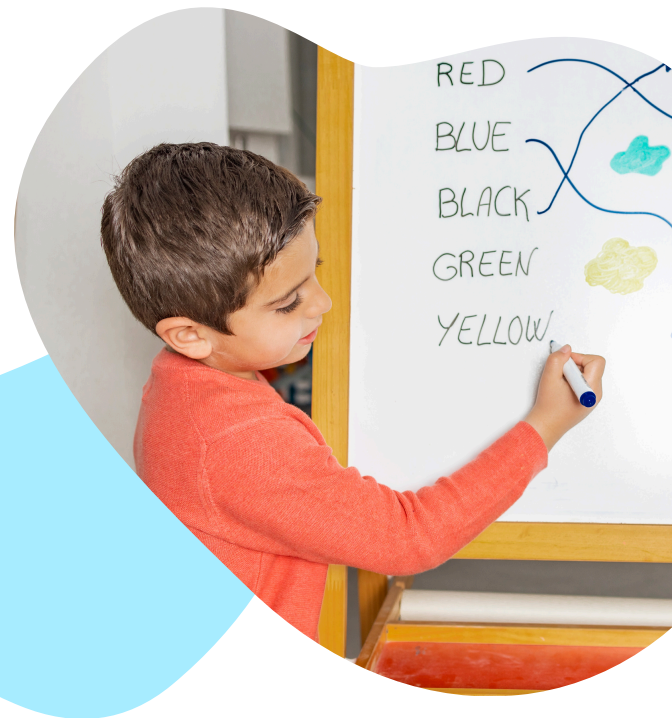
Klasa „0” (5 - 7 lat) – trudności z wymową, przekręcanie słów, błędy gramatyczne, trudności z zapamiętywaniem wierszyków i piosenek, z odróżnianiem podobnych głosek, z wydzieleniem sylab i głosek ze słów oraz łączeniem ich w słowa, niechęć do rysowania, trudności z odtwarzaniem figur, wzorów i „szlaczek”, trudności z układaniem obrazków z elementów wg wzoru, oburęczność, mylenie prawej i lewej ręki, nogi, trudności w nauce opanowywania znajomości liter (realizacji programu klasy „0”).

Wiek młodszy szkolny (I-III klasa) – utrzymywanie się powyższych objawów zaburzeń i trudności w uczeniu się, trudności z zapamiętywaniem nazw, nazwisk, szeregów nazw (dni tygodnia, miesięcy), tabliczki mnożenia, dat, zapisywania liczb wielocyfrowych, mylenie podobnych pod względem kształtu liter (p-b-d, m-n, m-w, l-t-t), mylenie liter (d- t, g-k, z-s), przestawianie liter, sylab w trakcie czytania, trudności z pisownią miękkich i głosek nosowych, brzydkie pismo.

Wiek starszy szkolny (powyżej kl. IV) – trudności w czytaniu często ustępujące, trudności w pisaniu mogą ograniczyć się głównie do błędów ortograficznych i trudności w nauce innych przedmiotów np. języki obce.

Gdzie sprawdzić czy dziecko ma dysleksję?

Jeśli u dziecka zauważymy trudności w nauce czytania i pisania lub inne objawy, dysleksji warto skonsultować to ze specjalistą. Na badanie dysleksji może dziecko skierować szkoła, pedagog, a także sam rodzic. Odbywa się ono w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Szkoła Podstawowa im. Więźniów Obozu Stutthof w Niestępowie

ul. Raduńska 62
83-331 Niestępowo

**Tydzień Świadomości
Dysleksji 7-13.10.2024r.**

Co to jest dysleksja?

Polskie Towarzystwo Dysleksji
www.ptd.edu.pl

DEKALOG dla rodziców dzieci/uczniów dyslektycznych

1. Nie traktuj dziecka jak chorego, kalekiego, niezdolnego lub leniwego.
2. Nie karz, nie wyśmiewaj dziecka w nadziei, że zmobilizujesz je do pracy.
3. Nie łudź się, że dziecko „samo z tego wyrośnie, „weźmie się w garść”, „ przysiądzie fałdów” czy „ ktoś je wyleczy”.
4. Nie spodziewaj się, że kłopoty dziecka pozbawione specjalistycznej pomocy ograniczą się do czytania i pisania i skończą się w młodszych klasach szkoły podstawowej.
5. Nie ograniczaj dziecku zajęć pozalekcyjnych, aby miało więcej czasu na naukę, ale nie zwalnij go z systematycznych ćwiczeń.
6. Staraj się zrozumieć swoje dziecko, jego potrzeby, możliwości i ograniczenia, aby zapobiec trudnościom szkolnym.
7. Spróbuj jak najczęściej zaobserwować trudności dziecka – na czym polegają i co jest ich przyczyną.
8. Aby jak najczęściej pomóc dziecku: - zaobserwuj w codziennej pracy z dzieckiem co najskuteczniej mu pomaga - korzystaj z odpowiedniej literatury i fachowej pomocy nauczyciela – terapeutę (w formie terapii indywidualnej lub grupowej) - bądź w stałym kontakcie z nauczycielem i pedagogiem szkolnym.
9. Bądź życzliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka w jego kłopotach.
10. Chwal i nagradzaj dziecko nie tyle za efekty jego pracy, ile za włożony w nią wysiłek. Spraw, aby praca z dzieckiem była przyjemna dla Was dwojga.

Gdy u ucznia zostanie rozpoznana dysleksja:

- uczeń powinien być objęty zajęciami korekcyjno – kompensacyjnymi na terenie szkoły; - uczniowie z dysleksją mają prawo skorzystać ze specjalnych warunków zdawania sprawdzianów i egzaminów (opinia poradni musi być wydana do 30 września roku szkolnego); - nauczyciel jest zobowiązany do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb ucznia.

Należy pamiętać, że uczeń z dysleksją ma prawa, ale także obowiązki – dostosowanie wymagań to zastosowanie takich kryteriów egzekwowania wiedzy i umiejętności, które uwzględniają możliwości i ograniczenia dziecka. W praktyce sprowadza się to do obniżenia wymagań w pewnych zakresach, np. ortografii, w innych zaś zakresach wymagania powinny być zwiększone. Dotyczy to np. znajomości zasad ortografii, codziennej pracy nad swoim problemem, dokumentowanej w osobnym zeszycie. Tylko dodatkowe ćwiczenia i systematyczna długotrwała praca mogą zminimalizować trudności.

SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W CZYTANIU I PISANIU U DZIECI I MŁODZIEŻY CZYLI KILKA SŁÓW O DYSLEKSJI ROZWOJOWEJ

Dysleksja rozwojowa to specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym. Spowodowane są zaburzeniami niektórych funkcji poznawczych, motorycznych i ich integracji, uwarunkowanymi nieprawidłowym funkcjonowaniem układu nerwowego. Najczęściej terminem „dysleksja rozwojowa” określa się syndrom specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania.

Dysleksja – specyficzne trudności w czytaniu.

Dysortografia – specyficzne trudności z opanowaniem poprawnej pisowni.

Dysgrafia – niski poziom graficzny pisma.

Dyskalkulia - zaburzenie rozwojowe, które polega na trudnościach w liczeniu i matematyce.

Przyczyny - zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych (czyli spostrzegania wzrokowego, słuchowego motoryki) i ich współdziałania (integracji percepcyjno – motorycznej), funkcji językowych, pamięci wzrokowej, słuchowej, ruchowej), lateralizacji, orientacji w schemacie ciała i przestrzeni.